

Mødedokument

A9-0094/2023

29.3.2023

BETÆNKNING

om samhørighedspolitikken rolle i håndteringen af flerdimensionelle miljøudfordringer i Middelhavsområdet (2022/2059(INI))

Regionaludviklingsudvalget

Ordfører: François Alfonsi

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
UDTALELSE FRA FISKERIUDVALGET	14
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	22
ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG .	23

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om samhørighedspolitikens rolle i håndteringen af flerdimensionelle miljødforordninger i Middelhavsområdet (2022/2059(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 174-178 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik¹ (forordningen om fælles bestemmelser),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1059 af 24. juni 2021 om særlige bestemmelser for målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg), der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og de eksterne finansieringsinstrumenter⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+)⁵,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning⁶,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. april 2021 om et fornyet partnerskab med de sydlige nabolande – en ny dagsorden for Middelhavsområdet,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. februar 2022 om den 8. samhørighedsrapport: Samhørighed i Europa frem mod 2050 (COM(2022)0034),

¹ [EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159.](#)

² [EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60.](#)

³ [EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1.](#)

⁴ [EUT L 231 af 30.6.2021, s. 94.](#)

⁵ [EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21.](#)

⁶ [EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135.](#)

- der henviser til Kommissionen meddelelse af 9. februar 2021 med titlen "Renewed partnership with the Southern Neighbourhood" (SWD(2021)0023),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),
- der henviser til den aftale, som blev vedtaget på den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen)⁷,
- der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 29. oktober 2021 om et fornyet partnerskab med de sydlige nabolande – en ny dagsorden for Middelhavsområdet⁸,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 14. oktober 2020 om bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne i øregionerne i Middelhavsområdet⁹,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 11. oktober 2022 om "På vej mod en makroregional strategi for Middelhavsområdet",
- der henviser til sin beslutning af 15. september 2022 om økonomisk, social og territorial samhørighed i EU: den 8. samhørighedsrapport¹⁰,
- der henviser til sin beslutning af 15. september 2022 om EU's grænseregioner: levende laboratorier for europæisk integration¹¹,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2022 om EU's øer og samhørighedspolitik¹²,
- der henviser til sin beslutning af 8. marts 2022 om samhørighedspolitikens rolle med hensyn til at fremme innovativ og intelligent omstilling og regional IKT-konnektivitet¹³,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om kønsdimensionen i samhørighedspolitikken¹⁴,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2021 om at vende den demografiske udvikling i EU's regioner ved hjælp af samhørighedspolitiske instrumenter¹⁵,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2021 om samhørighedspolitik og regionale miljøstrategier i kampen mod klimaændringer¹⁶,
- der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen¹⁷,

⁷ [EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.](#)

⁸ [EUT C 440 af 29.10.2021, s. 19.](#)

⁹ [EUT C 440 af 18.12.2020, s. 114.](#)

¹⁰ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0326.

¹¹ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0327.

¹² [EUT C 493 af 27.12.2022, s. 48.](#)

¹³ [EUT C 347 af 9.9.2022, s. 37.](#)

¹⁴ [EUT C 67 af 8.2.2022, s. 16.](#)

¹⁵ [EUT C 15 af 12.1.2022, s. 125.](#)

¹⁶ [EUT C 494 af 8.12.2021, s. 26.](#)

¹⁷ [EUT C 232 af 16.6.2021, s. 28.](#)

- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt¹⁸,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2018 om mindre udviklede regioner i EU¹⁹,
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2018 om samhørighedspolitikken og den cirkulære økonomi²⁰,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2012 om udvikling af EU's makroregionale strategier: nuværende praksis og fremtidsperspektiver, især i Middelhavsområdet²¹,
- der henviser til studiet udarbejdet for Parlamentets Regionaludviklingsudvalg med titlen "Islands of the European Union: State of play and future challenges" (Den Europæiske Unions øer: status og fremtidige udfordringer), som blev offentliggjort i marts 2021,
- der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes studie "På vej mod en makroregional strategi for Middelhavsområdet", som blev offentliggjort i oktober 2021,
- der henviser til den første evalueringsrapport om klima- og miljøforandringer i Middelhavsområdet, udgivet af Mediterranean Experts on Climate and environmental Change (MedECC) i 2020,
- der henviser til den regionale statusrapport om ligestilling mellem kønnene for 2021 – Union for the Mediterranean Regional Dialogue on Women Empowerment in the Euro-Mediterranean region²²,
- der henviser til FN's rapport fra 2022 "Dimensions and examples of the gender-differentiated impacts of climate change, the role of women as agents of change and opportunities for women" (Dimensioner og eksempler på de kønsdifferentierede påvirkninger af klimaændringer, kvinders rolle som forandringsagenter og muligheder for kvinder),
- der henviser til konventionen om beskyttelse af Middelhavets havmiljø og kystområder (Barcelonakonventionen), der blev vedtaget den 16. februar 1976 af de befuldmægtigedes konference for Middelhavsområdets kyststater vedrørende beskyttelse af Middelhavet,
- der henviser til PETI's missionsrapport efter undersøgelsesbesøget i Mar Menor (Murcia) i Spanien den 23.-25. februar 2022 i forbindelse med den miljømæssige forringelse af Mar Menor,
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 09/2022 med titlen "Klimaudgifter i EU-budgettet for 2014-2020 – Ikke så store som rapporteret",
- der henviser til forretningsordenens artikel 54,

¹⁸ EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.

¹⁹ EUT C 162 af 10.5.2019, s. 24.

²⁰ EUT C 28 af 27.1.2020, s. 40.

²¹ EUT C 349E af 29.11.2013, s. 1.

²² Middelhavsunionen, *2021 regional statusrapport om ligestilling mellem kønnene, Barcelona*, 2022.

- der henviser til udtalelse fra Fiskeriudvalget,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A9-0094/2023),
- A. der henviser til, at landene i Middelhavsområdet, som omfatter EU-medlemsstater, kandidatlande og tredjelande, er hjemsted for 250 mio. indbyggere, hvoraf halvdelen bor i Den Europæiske Union, og hvoraf en tredjedel bor i kystområder; der henviser til, at en styrkelse af samarbejdet inden for og uden for EU's grænser er afgørende for at tackle fælles udfordringer såsom miljøforringelse, forurening og klimaændringer, stigende vandtemperaturer, den øgede hyppighed af ekstreme vejrforhold, vandmangel, tab af biodiversitet og fødevarer sikkerhed;
- B. der henviser til, at Middelhavsområdet udgør et sammenhængende geografisk område, hvis befolkninger deler en fælles historisk, kulturel og miljømæssig arv;
- C. der henviser til, at Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal afsætte 30 % af sine midler til miljø- og klimaforanstaltninger i indeværende programmeringsperiode 2021-2027 med det overordnede mål om at støtte omstillingen til en klimaneutral økonomi;
- D. der henviser til, at Middelhavet er et delvis lukket havområde med en meget langsom vandudskiftning, en rig biodiversitet og en høj andel af endemiske arter;
- E. der henviser til, at Middelhavet er et af de mest overfiskede bassiner i verden, og at der stadig er betydelig bekymring over ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri); der henviser til, at øget forurening fra menneskelige aktiviteter, forringelse af levesteder, indførelse af ikkehjemmehørende arter, og klimarelaterede ændrings indvirkning på havmiljøet og økosystemerne bringer bæredygtigheden af fiskeriet i Middelhavet i fare;
- F. der henviser til, at Middelhavsområdet i tillæg til den fortsatte befolkningstilvækst i kystområderne også er vært for 31 % af verdens turisme på under 6 % af verdens landområde;
- G. der henviser til, at vandressourcerne i Middelhavsområdet bliver stadig mere knappe, hvilket giver anledning til konflikter mellem forskellige vandanvendelsessektorer (landbrug, turisme, industri og mennesker, der bor i regionen, samt bevarelse af biodiversiteten);
- H. der henviser til, at affaldsmængden er mere end fordoblet i løbet af de seneste 30 år på trods af adskillige EU-finansierede programmer såsom Horisont 2020-initiativet for et renere Middelhavsområde samt aktiviteter inden for rammerne af Middelhavsunionen; der henviser til, at forkert håndtering og behandling af affald fra floder og byområder gør Middelhavsområdet til det område i verden med den sjette største ophobning af havaffald; der henviser til, at der er behov for ambitiøse foranstaltninger, der kan imødegå de skadelige virkninger af de ca. 730 ton plastaffald, som dumpes hver dag i Middelhavsområdet, og af den kommunale produktion af fast affald, som har været stigende i hele regionen siden 2014;
- I. der henviser til, at søtransport i Middelhavsområdet, som tegner sig for 20 % af verdenshandelen i et område, der kun udgør 1 % af verdens have, genererer mellem

100 000 og 200 000 ton udledning af kulbrinter om året, såsom olieudslip, hvilket nødvendiggør en overgang til større bæredygtighed; der henviser til, at industrielle aktiviteter og intensivt landbrug kan resultere i afstrømning til floder og forurening af grundvandet og sammen med offshore olie- og gasraffinaderier bidrage til at forværre havforureningen i hele området;

- J. der henviser til, at antallet af havpattedyr i Middelhavsområdet er faldet med 41 % i løbet af de seneste 50 år, og at ca. 80 % af fiskebestandene lider under overfiskning; der henviser til, at målet om bæredygtigt fiskeri kan nås, forudsat at medlemsstaterne har den politiske vilje;
- K. der henviser til, at Middelhavsområdet opvarmes 20 % hurtigere end det globale gennemsnit; der henviser til, at den globale opvarmning vil få alvorlige konsekvenser, som skal foregribes, navnlig med hensyn til nedbør og den hydrologiske cyklus, men også med hensyn til opvarmning og varmeekstremer (såvel i det terrestriske miljø som i havmiljøet), stigning i vandstand og forsurening af havvand, som beskrevet i MedECC's rapport for 2020; der henviser til, at havniveauet kan stige med op til 25 cm senest i 2040-2050; der henviser til, at for at Parisaftalens grænse for opvarmning på 1,5 °C kan overholdes, skal EU's energibehov halveres senest i 2050 i forhold til 2015-niveauet, hvilket betyder, at energieffektivitetsløsninger og øget samarbejde om bæredygtige energiprojekter med andre lande langs Middelhavets kyster skal prioriteres ved at udnytte regionens uudnyttede potentiale til at hjælpe EU med at nå sine energi- og klimamål;
- L. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at bruge mindst 20 % af midlerne inden for den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 på klimaindsatsen; der henviser til, at EU-budgettet for 2021-2027 omfatter et øget mål på 30 % til klimaindsatsen; der henviser til, at Middelhavet er mere udsat for klimaændringer end andre regionale have, og at dets kystzoner står over for øgede katastroferisici, herunder oversvømmelser, erosion og forsaltning af floddeltaer og grundvandsmagasiner, hvilket truer fødevarerikningen og levevilkårene;
- M. der henviser til, at der i årenes løb er blevet udviklet adskillige rammer og initiativer til tværnationalt og territorielt samarbejde i Middelhavsområdet, såsom Middelhavsunionen, Regionsudvalgets Regionale og Lokale Euro-Middelhavs-Forsamling (ARLEM), EU-strategien for området omkring Adriaterhavet og Det Joniske Hav (EUSAIR), EU-initiativet i det vestlige Middelhavsområde (WestMED-initiativet), Interreg og det europæiske naboskabsinstrument for grænseoverskridende samarbejde (MED, Middelhavsunionen, ENICBC Med, NEXT MED, ADRION og MARITTIMO), netværkene af regioner og lokale forvaltninger (Middelhavsudvalget under Konferencen af Perifere Kystregioner i Europa, MedCities og de latinske områder ved Middelhavet) og euroregioner (den adriatisk-joniske region, regionen Pyrenæerne-Middelhavsområdet);
- N. der henviser til, at makroregioner spiller en central rolle med hensyn til at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Den Europæiske Union og dens nære nabolande ved at sætte grænseoverskridende områder i stand til at tackle specifikke, fælles udfordringer kollektivt gennem udvekslinger og samarbejde og fælles implementering, hvilket bidrager til øget politisk effektivitet og påvirkning;

- O. der henviser til, at der er behov for, at Middelhavsområdet endelig får et operationelt instrument, f.eks. en makroregional strategi, der sætter det i stand til at udvikle og gennemføre en konkret handlingsplan og fælles projekter som reaktion på de fælles prioriteter, der er fastlagt i eksisterende rammer såsom Middelhavsunionen eller ARLEM;
- P. der henviser til, at en integreret og bæredygtigt forvaltet strategi for den blå økonomi har potentiale til at tackle de flerdimensionelle miljømæssige udfordringer, som Middelhavsområdet står over for, samtidig med at den skaber anstændige job, bevarer lokalsamfundenes eksistensgrundlag, bidrager til fødevarerikningen og understøtter den grønne omstilling i det bredere Middelhavsområde;
- Q. der henviser til, at medlemsstaterne bør anvende en økosystembaseret tilgang til maritim fysisk planlægning, som bør omfatte en robust strategisk miljøvurdering, der tager højde for de kumulative virkninger af alle maritime aktiviteter, klimaændringer, forsigtighedsprincippet, risikokortlægning og aktivt engagement fra interessenternes side, på en måde som er i overensstemmelse med klima- og biodiversitetsmålene i EU's grønne pagt;
- R. der henviser til, at de negative virkninger af klimaændringerne som fremhævet i adskillige rapporter, ofte mærkes mere af kvinder end mænd som følge af systemisk kønsdiskrimination og samfundsmæssige forventninger i forbindelse med kønsroller;
- S. der henviser til, at tilvejebringelse af sociale sikringsydelser til fiskere, navnlig dem, der arbejder inden for ikkeindustrielt fiskeri, er afgørende, når der kommer til at sikre sektorens modstandsdygtighed og omstillingen til et mere bæredygtigt fiskeri;

Middelhavsområdet: en udfordring for Europa

1. minder om, at halvdelen af Middelhavsområdet indgår i EU's territorium, og at Den Europæiske Union ikke kan forblive passiv i lyset af de mange politiske, sociale, økonomiske, demografiske og miljømæssige udfordringer, som Middelhavsområdet står over for; understreger vigtigheden af et direkte og diversificeret samarbejde for den regionale fred, navnlig i det østlige Middelhavsområde;
2. beklager den fortsatte forringelse af miljøet i Middelhavsområdet, tabet af biodiversitet og den stigende luft- og havforurening;
3. understreger, at der stadig er potentiale for samhørighedspolitiske tiltag med henblik på at reagere tilstrækkeligt på de udfordringer, som 110 millioner europæere står ansigt til ansigt med; mener, at de foranstaltninger, der påtænkes gennemført inden for rammerne af samhørighedspolitikken, skal koordineres med og supplere de foranstaltninger, der påtænkes gennemført inden for rammerne af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, genopretnings- og resiliensplanen og andre nationale politikker;
4. er bekymret over den stigende forurening med plastaffald og husholdningsaffald og opfordrer til, at der iværksættes en historisk indsats for at begrænse og forvalte disse former for affald ved at fremme den cirkulære økonomi, navnlig i stærkt urbaniserede områder og ømråder, hvor der er begrænset plads og ressourcer til at oplagre og behandle affald; opfordrer medlemsstaterne, regionerne og de relevante

forvaltningsmyndigheder til at planlægge og anvende samhørighedsfondene til at investere i teknologier og infrastruktur, der specifikt har til formål at genvinde materialer fra restaffald med henblik på den cirkulære økonomi; opfordrer til, at der iværksættes et pilotprojekt om nul havforurening i Middelhavsområdet, som giver mulighed for at afprøve de centrale principper i en makroregional strategi for Middelhavsområdet omkring et konkret mål;

5. minder om, at vandsikkerheden udgør et af de afgørende elementer for trivlsen i Middelhavsområdet; opfordrer til, at der træffes bæredygtige vandsikkerhedsforanstaltninger, og til, at tilpasningen af landbruget i Middelhavsområdet til knapheden på vand følger en mere bæredygtig tilgang, hvor der tages højde for indvirkningen på vandøkosystemet;
6. bemærker med bekymring, at Middelhavets europæiske kyster lider under større miljøforringelse end de nordeuropæiske kyster (navnlig i havnebyer, der ikke nyder godt af beskyttelsen fra emissionskontrolområder til at nedbringe luftbårne emissioner);
7. mener, at miljøproblemerne er tværgående og komplekse, så den enkelte enhed, region eller stat, der handler alene, kun kan levere delvise løsninger, og at det er nødvendigt at sikre en integreret og fælles tilgang, der omfatter hele Middelhavsområdet;
8. mener, at en samarbejdsdynamik, der iværksættes af EU og dets medlemsstater og regioner, kan få en afsmittende virkning på hele Middelhavsområdet; minder om, at programmer for direkte og delt forvaltning, som f.eks. europæiske programmer for territorielt samarbejde, udgør en stor mulighed for at lette tilpasningen af mål, midler og projekter;
9. mener, at det er vigtigt, at der indføres et ajourført system med informationer om de investeringer, der foretages i Middelhavsområdet, for at overvåge effektiviteten af de involverede midler fra en miljømæssig synsvinkel; slår til lyd for en mere effektiv og bedre koordineret anvendelse af eksisterende finansieringsinstrumenter til at imødegå de udfordringer, der opstår i Middelhavsområdet, såsom foranstaltninger til forbedring af havets biodiversitet og genoprettelse og beskyttelse af marine levesteder og arter; bemærker, at udgifterne til EU's sydlige og østlige nabolande er steget med 280 mio. EUR i budgettet for 2023, og opfordrer til, at denne finansielle bevilling bl.a. anvendes til at støtte ambitiøse miljøforanstaltninger i Middelhavsområdet; bemærker, at finansieringen i den fælles fiskeripolitik nuværende struktur og i de finansieringsmuligheder, der er til rådighed for fiskeriet gennem EHFAF, for det meste er afkoblet fra samhørighedspolitikken, selv om der kan udvikles visse indbyrdes forbindelser på ad hoc-basis; påpeger, at en stor del af midlerne kan mobiliseres gennem EU-budgettet til også at støtte Middelhavsprojekter gennem instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde, det europæiske territoriale samarbejde, Horisont Europa, LIFE og Erasmus-programmerne, som også er åbne for tredjelande;

Middelhavsområdet: potentiale og problemer

10. fremhæver det potentiale, der er i alle Middelhavsregionerne, for udvikling af vedvarende energikilder på land og offshore og for en retfærdig og inklusiv økologisk omstilling med henblik på at bidrage til den grundlæggende omstilling hen imod at opnå

den mest klimaneutrale økonomi som muligt i de kommende år, navnlig ved at udvikle og udvide vedvarende energikilder og øge sammenkoblingen af energimarkeder samt ved at samarbejde inden for produktion og transport af vedvarende brint; mener, at det er yderst usikkert, om den øgede efterspørgsel efter grøn energi kan dækkes af EU's forsyninger, medmindre der foretages yderligere investeringer for at sikre disse forsyninger i regionen og medmindre procedurerne for projekter for vedvarende energi fremskyndes og forenkles;

11. understreger, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) kan bidrage til at finde innovative løsninger, ikke kun for anvendelsen af vedvarende energi, men også for den cirkulære og blå økonomi; mener, at yderligere forenkling bør fremmes for at sikre, at SMV'er i alle europæiske regioner kan få adgang til samhørighedsfondene;
12. minder om, at overfiskning og destruktiv fiskeripraksis fortsat er en trussel mod mange arters overlevelse; er bekymret over den udbredte ulovlige fiskeri med bundtrawl i beskyttede områder i Middelhavet; er overbevist om, at omstillingen til en bæredygtig blå økonomi i Middelhavsområdet vil bidrage til at tackle miljømæssige udfordringer og dermed bevare havområdets sundhed og den økonomiske velstand og samtidig støtte bæredygtig og inklusiv udvikling og kvalitetsjob med direkte inddragelse af aktører i fiskerisektoren og repræsentanter for kystsamfundene; opfordrer Kommissionen til at overvåge data om bestande og til at foretage konsekvensanalyser med henblik på at træffe beslutninger om fiskekvoter; opfordrer Kommissionen til at fremme den digitale omstilling og anvendelsen af nye teknologier inden for overvågning, indberetning og miljøvurdering samt spørgsmålene om forvaltning;
13. udtrykker bekymring over fremmede arters invasion af Middelhavet, hvilket kan få alvorlige konsekvenser for vandøkosystemerne i forbindelse med klimaændringer, stigende vandstand i havene, hedebløgechok og stigende havvandstemperaturer;
14. henleder opmærksomheden på den stigende trafiktæthed til søs og faren for olieudslip og de risici, som disse aktiviteter udgør for marine økosystemer og navnlig havpattedyr;
15. beklager, at de fleste EU-medlemsstater omkring Middelhavet ikke har vedtaget maritime fysiske planer; opfordrer Kommissionen til at følge op med disse medlemsstater for at sikre en hurtig vedtagelse af en sådan planlægning;
16. henleder opmærksomheden på såvel den miljømæssige som sociale indvirkning af turismen på grund af dennes sæsonbestemte karakter og ukontrollerede udvikling (f.eks. krydstogter, forværring af kysterosion, nye forurenende fritidsaktiviteter, usikkert sæsonarbejde og stigende boligpriser); mener, at der er behov for en omhyggelig balance mellem miljømålene og bevarelsen af den økonomiske konkurrenceevne, og understreger betydningen af at fremme en ansvarlig tilgang til turisme; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at udarbejde handlingsplaner for bæredygtig turisme i samråd med interessenter og civilsamfundet og i overensstemmelse med en fremtidig europæisk køreplan for bæredygtig turisme og til at gøre fuld brug af Next Generation EU-midler til at finansiere handlingsplanerne for omstilling af turisme i Middelhavsområdet;
17. påpeger, at ømråderne oplever økonomiske ubalancer knyttet til de ulemper, som er forbundet med deres relative afsondrethed, og som skal imødegås ved hjælp af konkrete

foranstaltninger som krævet i artikel 174 i TEUF inden for den økonomiske, administrative, kulturelle og sociale sektor;

18. understreger, at kvinders økonomiske deltagelse fortsat udgør en væsentlig udfordring for ligestillingen mellem kønnene i Middelhavsområdet med ulige beskæftigelsesfrekvenser og inklusionsniveauer i beslutningsprocesserne blandt landene i regionen; minder om, at en styrkelse af kvinders stilling og skabelse af forudsætninger for en inklusiv deltagelse i offentlige og private økonomiske og sociale enheder kan føre til, at målene om modvirkning af og tilpasning til klimaændringer opfyldes;
19. mener, at Middelhavsområdets geografiske beliggenhed mellem Europa og Afrika og dets rolle nødvendiggør, at der udvikles en samarbejdsbaseret tilgang for hele området med det formål at fremme bedre og sikrere migrationsstyring, tackle årsagerne til irregulær migration og tvangsfordrivelse og bidrage til at sætte en stopper for de humanitære katastrofer, der forekommer i Middelhavet;

Middelhavsområdet et fælles rum, der skal struktureres

20. mener, at Middelhavsområdet er et sammenhængende geografisk område med en enestående historisk og kulturel arv og et middelhavsklima, der medfører ensartede miljømæssige karakteristika og ensartede risici for naturkatastrofer såsom brande, oversvømmelser, jordskælv, tørke og stigende knaphed på vandressourcer; bemærker, at Middelhavsområdet i de senere år er blevet ramt af et stadigt voksende antal ekstreme vejrlig og naturkatastrofer; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge muligheden for bedre at skræddersy EU's civilbeskyttelsesmekanisme til Middelhavsområdet og til at fremsætte et forslag om en styrket solidaritetsfond; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger, der kan afbøde virkningerne af hvedebølger og tørke i kystområder, som forventes at blive hyppigere i forbindelse med klimaændringerne, og som truer menneskeliv og biodiversiteten, og til at afsætte midler fra samhørighedspolitikken til afhjælpning af økologiske katastrofer, der har fundet sted i Middelhavet, som f.eks. den, der fandt sted i El Mar Menor; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at overvåge områder, der er i fare for at blive en miljømæssig katastrofe, og til sammen med samhørighedsfondene at afbøde virkningerne;
21. ser med tilfredshed på WestMed-havområdeinitiativet i det vestlige Middelhavsområde og Interreg-programmer såsom Interreg Mediterranean, ADRION, NEXT MED og MARITTIMO som gode eksempler på direkte og diversificeret samarbejde, herunder på regionalt plan, med fælles mål;
22. opfordrer Kommissionen til at tage hånd om forskelle i udviklingsniveauer, herunder mangler i den institutionelle og administrative kapacitet, infrastrukturens sammenkoblinger og handelsforbindelser;
23. opfordrer Kommissionen til, navnlig gennem Interreg-programmer, at støtte netværk af beskyttede havområder i Middelhavet svarende til dem, der findes i netværket for beskyttede områder i Middelhavet (MedPAN), og til at arbejde på projektet om oprettelse af et globalt netværk af beskyttede havområder ("Blue Belt"), der er knyttet til regionerne i den yderste periferi og de oversøiske lande og territorier;

24. glæder sig over fremskridtene med den makroregionale strategi for Adriaterhavet og Det Joniske Hav (EUSAIR), som har mobiliseret medlemslandene og deres regioner, tredjelande og deres lokale myndigheder; betragter EUSAIR som et vellykket eksempel, hvor EU har vist sig at være en drivkraft og en vektor for åbenhed, og som har draget fordel af det tværnationale ADRION-program, som har tilpasset målene til at støtte opfyldelsen af strategiens køreplan; fastholder, at de selvsamme principper og en tilsvarende fælles tilgang bør anvendes på Middelhavets øvrige områder; mener, at en sådan makroregional strategi kan styrke og fremskynde de politikker, der er nødvendige for at udvikle og bevare de tilgængelige ressourcer gennem samarbejde mellem alle de involverede aktører;
25. opfordrer Kommissionen til at yde støtte til en makroregional strategi i Middelhavsområdet under hensyntagen til dens "nye dagsorden for Middelhavsområdet", navnlig punkt 5 om økologisk omstilling, modstandsdygtighed over for klimaforandringer, energi og miljø; mener, at det pågældende områdes forskelligartethed og størrelse desuden nødvendiggør, at der gennemføres tre særskilte, men koordinerede strategier, nemlig strategier for det vestlige Middelhav, Adriaterhavet og Det Joniske Hav og det østlige Middelhav; opfordrer til, at de berørte lande og myndigheder støttes, og til, at regionerne og de lokale myndigheder kommer til at spille en central rolle i forvaltningen af strategierne;
26. mener, at en makroregional strategi for Middelhavsområdet, som vil indebære betydelig og aktiv inddragelse af de berørte regionale og lokale myndigheder, har et bemærkelsesværdigt potentiale til at tackle de flerdimensionale miljøudfordringer i hele området; mener, at denne makroregionale strategi skal baseres på en solid og repræsentativ forvaltningsstruktur på flere niveauer med inddragelse af regionale og lokale myndigheder og deltagelse af civilsamfundets aktører; mener, at en sådan strategi kan anvendes mere specifikt til at fremme projekter vedrørende den cirkulære økonomi, bekæmpe plastforurening, beskytte biodiversiteten, styrke forbindelserne med tredjelande for at kontrollere IUU-fiskeri og sikre overholdelse af UNCLOS' politikker, bidrage til at løse konflikter om anvendelse gennem ordentlig maritim fysisk planlægning, bevare fiskeriets socioøkonomiske bidrag til kystsamfundenes velfærd, navnlig på øerne, støtte diversificeringen af fiskernes aktiviteter, herunder omskoling og omstilling, fremme foranstaltninger til forvaltning af bestandene i hele Middelhavsområdet og tilskynde tredjelande til at gennemføre beskyttede havområder i deres territorialfarvande;
27. mener, at småfiskere og de, der befinder sig i de mest sårbare situationer, har brug for ad hoc-former for finansiel bistand og støtte for at hjælpe dem med at komme ind på nye markedssegmenter, for at begrænse den økonomiske og sociale kløft mellem nord og syd og for at undgå at undergrave fiskeriaktiviteterne og beskæftigelsen i sektoren;
28. opfordrer medlemsstaterne til at gøre fuld brug af FLAG'er til at udforme og gennemføre lokale udviklingsstrategier, der imødekommer økonomiske, sociale og miljømæssige behov; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at FLAG'erne inddrager alle interessenter, og at EU-midler anvendes i overensstemmelse med objektive kriterier på en måde, der sikrer en bæredygtig udvikling af lokalsamfundene;

29. minder om, at enhver vellykket erfaring med samarbejde bidrager til målene om fred og sikkerhed, velstand, menneskelig udvikling og god regeringsførelse, som er de øvrige hovedmål for dagsordenen for Middelhavsområdet;

30. anmoder Det Europæiske Råd om at forelægge Kommissionen en detaljeret makroregional strategi for Middelhavsområdet med henblik på godkendelse af denne under det spanske EU-formandskab i andet halvår af 2023;

o

o o

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, til Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og medlemsstaternes nationale og regionale parlamenter.

1.3.2023

UDTALELSE FRA FISKERIUDVALGET

til Regionaludviklingsudvalget

om samhørighedspolitikken rolle i håndteringen af flerdimensionelle miljødofordringer i Middelhavsområdet (2022/2059(INI))

Ordfører for udtalelse: Nora Mebarek

FORSLAG

Fiskeriudvalget opfordrer Regionaludviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- der henviser til sin beslutning af 3. maj 2022 mod en bæredygtig blå økonomi i EU: fiskeri- og akvakultursektorens rolle¹,
- der henviser til sin beslutning af 6. oktober 2021 om genopbygning af fiskebestandene i Middelhavet: evaluering og næste skridt²,
- der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv³,
- der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse af 11. oktober 2022 med titlen "På vej mod en makroregional strategi for Middelhavsområdet"⁴,
- der henviser til Fødevarer- og Landbrugsorganisationens rapport med titlen "The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries 2022" (Situationen for fiskeriet i Middelhavet og Sortehavet i 2022),
- der henviser til MedFish4Ever-ministererklæringen, der blev vedtaget af ministerrepræsentanter fra kyststaterne i Middelhavsområdet i Valletta, Malta, den 30. marts 2017,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning⁵,

¹ [EUT C 465 af 6.12.2022, s. 2.](#)

² [EUT C 132 af 24.3.2022, s. 56.](#)

³ [EUT C 67 af 8.2.2022, s. 25.](#)

⁴ <https://webapi2016.cor.europa.eu/v1/documents/COR-2022-02167-00-00-AC-TRA-DA.docx/content>.

⁵ [EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135.](#)

- der henviser til Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavets regionale handlingsplan for ikkeindustrielt fiskeri i Middelhavet og Sortehavet,
- der henviser til Barcelonakonventionen om beskyttelse af havmiljø og kystområder i Middelhavet,
- A. der henviser til, at Middelhavet ifølge det regionale aktivitetscenter for særligt beskyttede områder er et af de største reservoirer af biodiversitet i hav- og kystområder med 28 % endemiske arter, 7,5 % af verdens marine fauna og 18 % af dens marine flora;
- B. der henviser til, at Middelhavsområdet er hjemsted for over 150 mio. indbyggere, herunder en lang række fiskersamfund; der henviser til, at 84 % af fiskerflåden udøver traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri; der henviser til, at fiskerisektoren tegner sig for en million direkte og indirekte arbejdspladser;
- C. der henviser til, at Kommissionen i sin biodiversitetsstrategi for 2030 foreslog, at mindst 30 % af EU's havområder skulle beskyttes; der henviser til, at 8,33 % af Middelhavet ifølge netværket for beskyttede områder i Middelhavet i øjeblikket har beskyttet status;
- D. der henviser til, at Middelhavsområdet opvarmes 20 % hurtigere end det globale gennemsnit, og at forekomsten af marine hedeølger er fordoblet siden 1980'erne; der henviser til, at netværket af eksperter i klima og miljøforandringer i Middelhavet anslår, at dette kan føre til lokal udryddelse af op til 50 % af kommercielle fisk og hvirvelløse havdyr inden 2050;
- E. der henviser til, at ifølge den seneste rapport fra Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) om situationen for fiskeriet i Middelhavet og Sortehavet, der blev offentliggjort i 2022, er andelen af overudnyttede bestande faldet med 10 % siden 2012, og fiskeritrykket er i gennemsnit faldet med 21 % i det seneste årti; der henviser til, at virkningerne af denne reduktion er begyndt at vise sig i den øgede biomasse for visse bestande;
- F. der henviser til, at havaffald er et stort problem i Middelhavet, idet koncentrationen af mikroplast har nået et rekordhøjt niveau på 1,25 mio. fragmenter pr. km², hvilket gør Middelhavet til et af de mest forurenede have i verden; der henviser til, at fiskeriet både bidrager til denne situation og lider under den;
- G. der henviser til, at en integreret og bæredygtigt forvaltet strategi for den blå økonomi, der samler aktiviteter såsom skibsfart, passagertransport til søs, fiskeri, energiproduktion, havne, skibsværfter, kystturisme og landbaseret akvakultur, har potentiale til at tackle de flerdimensionelle miljømæssige udfordringer, som Middelhavsområdet står over for, samtidig med at den skaber anstændige job, bevarer lokalsamfundenes eksistensgrundlag, bidrager til fødevarerikigheden og understøtter den grønne omstilling i det bredere Middelhavsområde;
- H. der henviser til, at en sådan strategi kræver passende maritim forvaltning på flere niveauer, der gør det muligt for lande og regioner i hele Middelhavsområdet at

koordinere indsatsen, udvikle politiske værktøjer mere effektivt og maksimere anvendelsen af finansiering og finansielle instrumenter;

- I. der henviser til, at Samhørighedsfonden bør støtte aktiviteter, der er i overensstemmelse med Unionens klima- og miljøstandarder og -prioriteter, og som ikke vil øve væsentlig skade på miljømål som nedfældet i forordningen om fælles bestemmelsers horisontale principper⁶;
 - J. der henviser til, at medlemsstaterne bør anvende en økosystembaseret tilgang til maritim fysisk planlægning, herunder en robust strategisk miljøvurdering, der tager hensyn til de kumulative virkninger af alle maritime aktiviteter, klimaændringer, forsigtighedsprincippet, kortlægning af følsomhed og aktivt engagement fra interessenternes side, i overensstemmelse med klima- og biodiversitetsmålene i EU's grønne pagt;
 - K. der henviser til, at øget forurening fra menneskelige aktiviteter, forringelse af levesteder, indførelse af ikkehjemmehørende arter, overfiskning og klimarelaterede ændrings indvirkning på havmiljøet og økosystemerne risikerer at bringe bæredygtigheden af fiskeriet i Middelhavet i fare;
 - L. der henviser til, at tilvejebringelse af sociale sikringsydelser til fiskere, navnlig dem, der arbejder inden for ikkeindustrielt fiskeri, er afgørende for at sikre sektorens modstandsdygtighed og omstillingen til et mere bæredygtigt fiskeri;
1. minder om, at ifølge rapporten fra GFCM fra 2022 om situationen for fiskeriet i Middelhavet og Sortehavet faldt andelen af overfiskede bestande fra 88 % i 2014 til 73 % i 2020; er ikke desto mindre fortsat bekymret over de langsomme fremskridt med hensyn til overfiskning i Middelhavet;
 2. fremhæver, at de faktorer, der lægger pres på fiskebestandene og den marine biodiversitet i Middelhavet, også omfatter menneskeskabte problemer såsom plasticforurening, spild af brændstof, tab af levesteder, skibstrafik, klimaændringer og tilvæksten af invasive fremmede arter; frygter, at den forventede yderligere forværring af havmiljøet i Middelhavet vil ramme kyst- og fiskersamfundene endnu hårdere og hæmme den fremtidige bæredygtige udvikling i hele EU; opfordrer til, at der vedtages en konsekvent tilgang på tværs af politikker i overensstemmelse med målene i den grønne pagt med henblik på at tackle indvirkningen af alle belastninger på Middelhavet, herunder alle former for forurening, offshoreboringer og afstrømning af næringsstoffer, og til effektivt at gennemføre den eksisterende lovgivning om beskyttelse af det marine økosystem og forvaltningen af marine ressourcer og sikre, at alle beskyttede havområder under EU-medlemsstaternes jurisdiktion implementeres, overvåges, kontrolleres og forvaltes effektivt med inddragelse af alle relevante interessenter, navnlig ikkeindustrielt fiskeri;

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik ([EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159](#)).

3. minder om, at EU's fiskeri- og akvakultursektor har været udsat for en række tilbageslag i de seneste år som følge af covid-19-pandemien, Ruslands angrebskrig mod Ukraine og vedvarende høje brændstofpriser, og at den fortsat er ekstremt skrøbelig; bemærker, at disse faktorer har undergravet tusinder af virksomheders rentabilitet i en sådan grad, at deres overlevelse er truet, hvilket har potentielt ødelæggende konsekvenser for beskæftigelsen og den sociale sammenhængskraft i kystområderne; bemærker, at størrelsen af EU's fiskerflåde i Middelhavet er faldet med 23,5 % i løbet af de seneste tre år; påpeger betydningen af socioøkonomiske vurderinger og overvejelser i forbindelse med gennemførelsen af værktøjer såsom flerårige planer;
4. understreger, at udviklingen af den blå økonomi i Middelhavsområdet kan give mange fordele og muligheder for at udvikle lokale økonomier; påpeger imidlertid, at den også vil øge konkurrencen om anvendelsen af hav- og kystområder og -ressourcer; opfordrer til fuld udrulning af økosystembaseret integreret kystzoneforvaltning og maritim fysisk planlægning som redskaber til at undgå konflikter og situationer, hvor fiskerne udsættes for fare, når de udfører deres aktiviteter, på grund af fuldstændig vilkårlig anvendelse af territoriale vandgrænser, og til derfor at fremme en harmonisk bæredygtig og langsigtet udvikling inden for økologiske grænser under hensyntagen til socioøkonomiske overvejelser i hele Middelhavsområdet;
5. bemærker navnlig, at den blå økonomi oplever en stigning i nye aktiviteter og konkurrence om pladsen, hvilket er en stor udfordring for traditionelle aktiviteter såsom fiskeri og akvakultur; opfordrer i denne forbindelse til, at der tages hensyn til synspunkterne hos alle interessenter i den blå økonomi i forbindelse med udviklingen og gennemførelsen af maritim fysisk planlægning;
6. beklager, at de fleste EU-medlemsstater med kyststrækninger ved Middelhavet ikke har vedtaget maritim fysisk planlægning; opfordrer Kommissionen til at følge op med disse medlemsstater for at sikre en hurtig vedtagelse af en sådan planlægning;
7. bemærker, at finansieringen i den fælles fiskeripolitik nuværende struktur og i de finansieringsmuligheder, der er til rådighed for fiskeriet gennem Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF), for det meste er afkoblet fra samhørighedspolitikken, selv om der kan udvikles visse indbyrdes forbindelser på ad hoc-basis; bemærker, at størstedelen af aktørerne i fiskeri- og akvakultursektoren er små, hvilket, afhængigt af medlemsstaternes gennemførelse, kan udgøre en hindring for deres adgang til samhørighedsfondene; foreslår, at der gøres en indsats for at lette sektorernes adgang til samhørighedsfondene, herunder gennem større inddragelse af sammenslutninger af fiskere og akvakulturproducenter; bemærker, at en række EU-fonde ud over EHFAF er relevante for den blå økonomi, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde, instrumentet til førtiltrædelsesbistand, instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, Connecting Europe-faciliteten og Fonden for Retfærdig Omstilling; opfordrer medlemsstaterne til at udnytte de eksisterende muligheder under samhørighedspolitikken instrumenter og alle tilgængelige EU-midler til også at fremme internationalt samarbejde;
8. fremhæver, at lettere adgang til EU-finansiering for fiskeri- og akvakultursektoren, og navnlig for små operatører, er afgørende for at sikre modstandsdygtigheden i de

lokalsamfund, der er afhængige af den; bemærker, at dette kræver specifikke foranstaltninger og støtte for at gøre det muligt for sektorerne at styrke deres konkurrenceevne, vokse og udvikle sig; beklager, at finansieringsprocedurerne ofte er komplekse; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at yde teknisk bistand på lokalt plan for at sikre, at fiskeri- og akvakultursektoren, navnlig små operatører, kan drage fordel af EU-finansiering til bæredygtige fiskeri- og akvakulturaktiviteter med lav miljøpåvirkning;

9. minder om, at indkomstdiversificering, hvor det er nødvendigt, også kan bidrage til omstillingen til bæredygtig forvaltning af havets ressourcer og til fiskeri- og akvakultursektorens modstandsdygtighed, navnlig for små operatører; opfordrer medlemsstaterne til at fremme investeringer i indkomstdiversificeringsprojekter i forbindelse med gennemførelsen af EHFAP og andre EU-midler og til at sikre, at fiskere, navnlig dem, der arbejder i småfiskerisegmentet, er omfattet af sociale sikringsydelser såsom arbejdsløsheds- og pensionsydelser;
10. mener, at småfiskere og dem, der befinder sig i de mest sårbare situationer, har brug for ad hoc-former for finansiel bistand og støtte for at hjælpe dem med at komme ind på nye markedssegmenter, begrænse den økonomiske og sociale kløft mellem nord og syd og undgå at undergrave fiskeriaktiviteterne og beskæftigelsen i sektoren;
11. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der forud for ethvert lovgivningsforslag foretages en grundig evaluering af de foranstaltninger, der allerede er vedtaget, samt en omfattende konsekvensanalyse med henblik på at kvantificere dets potentielle socioøkonomiske og miljømæssige konsekvenser for kystsamfundene og for produktiviteten og konkurrenceevnen for EU's fiskerivirksomheder og produktionskæden, og at forslaget understøttes af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og passende høring af de berørte fiskerisektorer og gennemføres gradvist og i forhold til sektorens handleevne;
12. mener, at forvaltningen af Middelhavsområdet kan forbedres gennem bedre koordinering og oprettelse af et særligt operationelt instrument til udvikling af en strategi for en integreret, langsigtet og bæredygtig blå økonomi, der udvikler sig inden for økologiske grænser og tager hensyn til socioøkonomiske aspekter; fremhæver i denne forbindelse betydningen af at høre og inddrage interessenter, navnlig organisationer, der repræsenterer fiskere, akvakulturproducenter og kystsamfund; gentager sin opfordring til etablering af netværk til samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder, fiskeriorganisationer, arbejdstagerorganisationer, organer inden for spildevandshåndtering, kystinteressenter, havne, NGO'er og regionale kongresser med henblik på at styrke en bottom-up-tilgang baseret på dialog og inklusion og fremme praktiske løsninger med det formål at sikre en mere effektiv gennemførelse af reglerne og tilvejebringe tilstrækkelige ressourcer på områder som indsamling, bortskaffelse og genanvendelse af havaffald;
13. bemærker, at Kommissionen i forbindelse med forvaltningen af Middelhavet er nødt til at intensivere sin dialog med tredjelande i Middelhavsområdet for at sikre overholdelse af politikkerne i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS) og GFCM med henblik på at bekæmpe og standse ulovligt, ureguleret og urapporteret fiskeri (IUU-fiskeri) og markedsforvridning som følge af manglen på lige vilkår for sektorens

operatører, hvilket stiller EU's fiskere ringere; opfordrer endvidere Kommissionen til at tilskynde alle tredjelande i Middelhavsområdet til at ratificere UNCLOS; roser GFCM's uvurderlige bidrag til at opnå en fuldt ud bæredygtig forvaltning af de maritime ressourcer, herunder gennem sin IUU-handlingsplan og sin regionale handlingsplan for ikkeindustrielt fiskeri i Middelhavet og Sortehavet; fremhæver GFCM's rolle med hensyn til at sikre koordinering i forbindelse med vedtagelse og gennemførelse af bevarelsesforanstaltninger for Middelhavet; beklager, at ikke alle de forvaltningsanbefalinger, der er vedtaget af GFCM, følges af dens medlemmer;

14. opfordrer medlemsstaterne til at gøre fuld brug af lokale aktionsgrupper inden for fiskeriet (FLAG'er) til at udforme og gennemføre lokale udviklingsstrategier, der imødekommer økonomiske, sociale og miljømæssige behov; opfordrer medlemsstaterne til at garantere, at FLAG'erne inddrager alle interessenter, og at EU-midler anvendes i overensstemmelse med objektive kriterier på en måde, der sikrer en bæredygtig udvikling af lokalsamfundene;
15. ser med tilfredshed på de seneste års fornyede politiske impulser til at afbøde den voksende miljøforringelse af Middelhavet og muliggøre en strategi for en bæredygtig blå økonomi, der udvikler sig inden for økologiske grænser, som fremgår af EU-initiativer og internationale initiativer såsom det fornyede partnerskab med de sydlige nabolande, WestMed-initiativet, den flerårige plan for det vestlige Middelhavsområde, EU-strategien for området omkring Adriaterhavet og Det Joniske Hav, Interreg MED, BLUEMED, MedFish4Ever, arbejdsgruppen for Middelhavsunionens blå økonomi og den regionale handlingsplan for forvaltning af havaffald i Middelhavet; beklager, at disse mange initiativer endnu ikke har båret frugt fuldt ud, da de miljømæssige udsigter for Middelhavet fortsat er dystre; er enig i konklusionen i 2020-rapporten om miljø- og udviklingstilstanden i Middelhavsområdet om, at "for at undgå forventede svigt skal de nuværende forløb hurtigst muligt korrigeres"; opfordrer derfor til, at der udrulles en makroregional strategi i hele Middelhavsområdet, som udelukkende har fokus på modvirkning af klimaforandringer, miljøbeskyttelse, socialt velfærd og økonomisk vækst samt bæredygtig udvikling af den blå økonomi; mener, at en sådan strategi kan anvendes mere specifikt til at forbedre levestandarden i fiskeri- og akvakultursektoren, fremme projekter om cirkulær økonomi i disse sektorer, sikre markedsstabilitet og fødevarerforsyninger, bekæmpe plast og andre former for forurening, beskytte biodiversiteten, styrke forbindelserne med tredjelande med hensyn til bekæmpelse og standsning af IUU-fiskeri, bidrage til at løse konflikter om anvendelse gennem passende maritim fysisk planlægning og fremme overholdelsen af internationale traktater om territorialfarvande;
16. fremhæver, at denne makroregionale strategi kan bidrage til at bevare det socioøkonomiske bidrag fra fiskeriet, navnlig ikkeindustrielt fiskeri, og akvakulturen til kystsamfundenes velfærd, navnlig på øer, og fremme foranstaltninger til forvaltning af bestande i hele Middelhavsområdet med henblik på at nå målene i den fælles fiskeripolitik; opfordrer alle Middelhavslandene til at indføre beskyttede havområder i deres territorialfarvande, tilvejebringe en bæredygtig økonomisk udvikling af fiskeri- og akvakultursektoren, navnlig med hensyn til omstilling, dekarbonisering og markedsføring, og støtte diversificeringen af fiskernes og akvakulturproducenternes aktiviteter, herunder gennem efteruddannelse og omskoling.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I RÅDGIVENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	1.3.2023
Resultat af den endelige afstemning	+: 22 -: 1 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Clara Aguilera, João Albuquerque, Carmen Avram, Pietro Bartolo, Izaskun Bilbao Barandica, Maria da Graça Carvalho, Asger Christensen, Rosa D’Amato, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, Caroline Roose, Peter van Dalen
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Gabriel Mato, Raffaele Stancanelli, Annalisa Tardino, Lucia Vuolo
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 209, stk. 7)	Stelios Kypouropoulos, Erik Poulsen

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I RÅDGIVENDE UDVALG

22	+
ECR	Ladislav Ilčić, Raffaele Stancanelli
PPE	Maria da Graça Carvalho, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Stelios Kypourouopoulos, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Lucia Vuolo
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Asger Christensen, Pierre Karleskind, Erik Poulsen
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Carmen Avram, Pietro Bartolo, Predrag Fred Matić
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Ana Miranda, Caroline Roose

1	-
ID	France Jamet

1	0
ID	Annalisa Tardino

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	22.3.2023
Resultat af den endelige afstemning	+: 37 -: 0 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	François Alfonsi, Pascal Arimont, Adrian-Drağoş Benea, Isabel Benjumea Benjumea, Tom Berendsen, Erik Bergkvist, Stéphane Bijoux, Franc Bogovič, Corina Crețu, Rosa D’Amato, Matthias Ecke, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Elżbieta Kruk, Nora Mebarek, Martina Michels, Giuseppe Milazzo, Alin Mituța, Andżelika Anna Możdżanowska, Denis Nesci, Niklas Nienaß, Younous Omarjee, Tsvetelina Penkova, Marcos Ros Sempere, André Rougé, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret, Monika Vana
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Mauri Pekkarinen, Peter Pollák, Bergur Løkke Rasmussen, Bronis Ropé
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 209, stk. 7)	Chiara Gemma, France Jamet

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I KORRESPONDERENDE UDVALG

37	+
ECR	Chiara Gemma, Elżbieta Kruk, Giuseppe Milazzo, Andželika Anna Możdżanowska, Denis Nesci
PPE	Álvaro Amaro, Pascal Arimont, Isabel Benjumea Benjumea, Tom Berendsen, Franc Bogovič, Daniel Buda, Mircea-Gheorghe Hava, Krzysztof Hetman, Peter Jahr, Manolis Kefalogiannis, Peter Pollák
Renew	Stéphane Bijoux, Alin Mituța, Mauri Pekkarinen, Bergur Løkke Rasmussen, Susana Solís Pérez, Irène Tolleret
S&D	Adrian-Dragoș Benea, Erik Bergkvist, Isabel Carvalhais, Corina Crețu, Matthias Ecke, Nora Mebarek, Tsvetelina Penkova, Marcos Ros Sempere
The Left	Martina Michels, Younous Omarjee
Verts/ALE	François Alfonsi, Rosa D'Amato, Niklas Nienaß, Bronis Ropé, Monika Vana

0	-

2	0
ID	France Jamet, André Rougé

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller